

§ 4. 1. Ulgi określone w § 3 nie mogą przekraczać rocznie 1.600 zł dla jednego podatnika.

2. Ulgi te przyznaje się niezależnie od ulg przewidzianych w innych przepisach.

§ 5. Ulgi określone w § 3 stosuje się na podstawie pisemnego stwierdzenia prezydium wojewódzkiej rady narodowej, że podatnik posiada prawo do zasiłku i pomocy na podstawie dekretu z dnia 13 listopada 1945 r.

o zasiłkach i pomocy dla ofiar wrogów demokratycznego ustroju Polski, chociażby prawo to uległo zawieszeniu.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do wymiaru podatku gruntowego poczynając od roku podatkowego 1954.

Minister Finansów: w z. J. Kołe

155

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 26 lipca 1954 r.

w sprawie zawieszenia na rok 1954 dla niektórych grup podatników mocy przepisów dekretu o podatku gruntowym w przedmiocie opodatkowania przychodów z działów specjalnych oraz z innych źródeł.

Na podstawie art. 8 ust. 5 dekretu z dnia 30 czerwca 1951 r. o podatku gruntowym (Dz. U. z 1951 r. Nr 33, poz. 283, z 1952 r. Nr 32, poz. 215 i z 1954 r. Nr 32, poz. 128) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 19 czerwca 1953 r. w sprawie zawieszenia na rok 1953 dla niektórych grup podatników mocy przepisów dekretu o podatku gruntowym w przedmiocie opodatkowania

przychodów z działów specjalnych oraz innych źródeł (Dz. U. Nr 32, poz. 131 i Nr 50, poz. 254) stosuje się do wymiaru podatku gruntowego za rok podatkowy 1954.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. J. Kołe

156

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 26 lipca 1954 r.

zmieniające rozporządzenie z dnia 11 stycznia 1951 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów dekretu o postępowaniu podatkowym.

Na podstawie art. 18 ust. 1 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1950 r. Nr 56, poz. 506 i z 1953 r. Nr 9, poz. 27) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 11 stycznia 1951 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów dekretu o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1951 r. Nr 5, poz. 43, Nr 60, poz. 415, z 1952 r. Nr 42, poz. 292 i z 1954 r. Nr 13, poz. 49) po § 10 dodaje się § 10a w brzmieniu:

„§ 10a. 1. Jeżeli podatnik posiada gospodarstwa rolne położone w różnych okręgach wymiarowych i zamieszkuje w jednym z tych okręgów, organem finanso-

wym właściwym dla wymiaru podatku gruntowego od wszystkich posiadanych gospodarstw jest organ właściwy dla terenu, na którym podatnik zamieszkuje.

2. Przepisu ustępu poprzedzającego nie stosuje się, jeżeli podatnik oprócz gospodarstwa rolnego położonego na ziemiach dawnych posiada ponadto gospodarstwo rolne położone na obszarze Ziemi Odzyskanych lub b. wolnego miasta Gdańska”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1954 r.

Minister Finansów: w z. J. Kołe

157

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 1 lipca 1954 r.

w sprawie tymczasowych zasad orzecznictwa lekarskiego dla celów świadczeń rentowych.

Na podstawie art. 88 dekretu z dnia 25 czerwca 1954 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 30, poz. 116), zwanego w dalszym ciągu „dekretem”, zarządza się, co następuje:

§ 1. Do czasu utworzenia komisji lekarskich do spraw inwalidztwa i zatrudnienia, przewidzianych w

art. 14 dekretu, orzecznictwo lekarskie wykonują lekarze Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

§ 2. Przy zaliczaniu osób badanych do jednej z grup inwalidów określonych w art. 13 dekretu obowiązują następujące zasady:

1) osoby niezdolne w myśl dotychczasowych zasad orzecznictwa lekarskiego w sprawach inwalidzkich

lub wypadkowych do jakiegokolwiek pracy i potrzebujące ponadto stałej opieki innej osoby zalicza się do I grupy inwalidów;

2) osoby niezdolne w myśl dotychczasowych zasad orzecznictwa lekarskiego w sprawach inwalidzkich i wypadkowych do jakiegokolwiek pracy zarobkowej, lecz nie potrzebujące stałej opieki innej osoby zalicza się do II grupy inwalidów;

3) osoby nie posiadające warunków do zaliczenia do I lub II grupy inwalidów zalicza się do III grupy inwalidów, jeżeli według dotychczasowych zasad orzecznictwa lekarskiego w sprawach:

a) inwalidzkich — są inwalidami,

b) wypadkowych — utracili w zależności od wykonywanego zawodu co najmniej od 40% do 45% zdolności do zarabkowania wskutek wypadku w zatrudnieniu lub choroby zawodowej.

§ 3. Ocena związku przyczynowego pomiędzy niezdolnością do pracy lub śmiercią a wypadkiem w za-

trudnieniu lub chorobą zawodową odbywa się według dotychczasowych zasad orzecznictwa lekarskiego.

§ 4. Przy ocenie daty powstania inwalidztwa stosuje się następujące wytyczne:

1) jeżeli data powstania inwalidztwa nie jest możliwa do ustalenia, należy ustalić w miarę możliwości okres czasu, w którym inwalidztwo powstało, podając termin końcowy jego czasokresu przez określenie co najmniej roku kalendarzowego;

2) w razie niemożności ustalenia ani daty, ani okresu powstania inwalidztwa należy to stwierdzić w orzeczeniu.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1954 r. do dnia 1 listopada 1954 r.

Kierownik Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej:
w z. L. Chajna

158

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŻEGLUGI

z dnia 2 sierpnia 1954 r.

w sprawie utworzenia rejonów dróg wodnych.

Na podstawie art. 8 ustawy z dnia 9 lipca 1919 r. o budowie kanałów żeglownych i regulacji rzek żeglownych (Dz. Pr. P. P. z 1919 r. Nr 59, poz. 356 i Dz. U. z 1924 r. Nr 79, poz. 768) oraz art. 9 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 9 listopada 1927 r. o regulacji i utrzymaniu wód spławnych (Dz. U. Nr 102, poz. 882) zarządza się, co następuje:

§ 1. Tworzy się rejony dróg wodnych podległe Ministrowi Żeglugi.

§ 2. 1. Do zakresu działania rejonów dróg wodnych należy utrzymanie, konserwacja, budowa i rozbudowa dróg wodnych śródlądowych oraz administracja tych dróg w zakresie przekazanym Ministrowi Żeglugi rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 26 lutego 1951 r. w sprawie zakresu działania władz naczelných w dziedzinie komunikacji (Dz. U. z 1951 r. Nr 14, poz. 111 i Nr 41, poz. 315 oraz z 1952 r. Nr 11, poz. 69, Nr 13, poz. 79 i Nr 19, poz. 115), jak również bezpośredni zarząd dróg wodnych i roboty techniczne na nich.

2. Uprawnienia i obowiązki rejonów dróg wodnych w sprawach związanych z zadaniami obrony Państwa

będą uzgadniane przez Ministra Żeglugi z Ministrem Obrony Narodowej.

§ 3. Ilość rejonów dróg wodnych, ich siedziby, właściwość terytorialną, organizację, szczegółowy zakres działania i system finansowy określi Minister Żeglugi w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministrem Finansów za zgodą Prezesa Rady Ministrów.

§ 4. Znosi się zarządy okręgowe dróg wodnych w Warszawie, Wrocławiu, Krakowie i Poznaniu z podległymi im jednostkami.

§ 5. Traci moc rozporządzenie Ministra Żeglugi z dnia 12 kwietnia 1952 r. w sprawie utworzenia zarządów okręgowych dróg wodnych i podległych im rejonów dróg wodnych (Dz. U. Nr 25, poz. 173).

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 września 1954 r.

Minister Żeglugi: w z. St. Bukowski

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów (Warszawa ul. Bracka 20a) w terminie 10 do 15 dni po otrzymaniu następnego numeru.

Pojedyncze egzemplarze Dziennika Ustaw nabywać można w Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, Bracka 20a, w punktach sprzedaży: w Warszawie: „Dom Książki”, Księgarnia Prawno-ekonomiczna, pl. 3 Krzyży 12, kiosk „Domu Książki” w gmachu sądów, al. Gen. Świerczewskiego 127. w kasach Sądów Wojewódzkich w: Białymstoku, Kielcach, Koszalinie, Łodzi, Rzeszowie, Stalinoogrodzie, Wrocławiu i Zielonej Górze oraz w kasach Sądów Powiatowych w: Bydgoszczy, Bytomiu, Cieszynie, Częstochowie, Gdańsku, Gdyni, Gliwicach, Gnieźnie, Jeleniej Górze, Kaliszu, Krakowie, Lublinie, Nowym Sączu, Olsztynie, Opolu, Ostrowie Wlkp., Poznaniu, Przemyślu, Raciborzu, Radomiu, Szczecinie, Tarnowie, Toruniu i Zamościu.

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, al. Stalina 1/3.
Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, ul. Bracka 20a.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Drukarni Akcydensowej w Warszawie, ul. Tamka 3